

РЕШЕНИЕ

№ 20402

гр. София, 26.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 28.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **12833** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с § 2 ДР на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ и чл. 156 и сл. ДОПК.

Образувано е в изпълнение на решение № 12314/02.12.2025 г. по адм. дело № 8149/2024 г. по описа на Върховния административен съд /ВАС/, с което е отменено решение № 11232/09.07.2024 г. по адм. дело № 259/2024 г. по описа на Административен съд София - град /АССГ/ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав.

Предмет на делото е оспорваният от „ФЮЧЪР СТАНДАРТС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], ревизионен акт № /РА/ № Р-22221023000448-091-001/18.08.2023 г., издаден от органи по приходите към ТД на НАП - В. Т., в частта му, с която е потвърден с решение № 1590/10.11.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ – С. относно конкретно установените допълнителни задължения за внасяне от дружеството на данък върху добавената стойност /ДДС/ за м.12.2022 г. в размер 5671,02 лв. и лихви от 401,67 лв. към датата на издаване на РА. С жалбата моли да бъде отменен РА като бъдат отменени „допълнително наложените на дружеството публични задължения в размер на 9860 лв., ведно с начислената лихва за дан. период м. 12.2022 г.“.

Жалбоподателят, действащ в процеса чрез адв. П. Б., в хода на делото по същество и в писмено становище, поддържа жалбата и моли да бъде отменен РА в обжалваната му част, както и да бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът – директор на Дирекция „ОДОП“ - С., чрез процесуалния си представител в хода на

делото по същество оспорва жалбата и претендира направените по делото разноски.

При постановяване на посоченото касационно решение не са констатирани пропуски относно допустимостта на оспорването, респ. не е констатирано основание за обезсилване на решение № 11232/09.07.2024 г. на АССГ. В този смисъл и доколкото при новото разглеждане на делото не се установиха новонастъпили отрицателни процесуални предпоставки за разглеждане на делото, то същото следва да бъде решено по същество.

С решение № 12314/02.12.2025 г. по адм. дело № 8149/2024 г. по описа на ВАС е отменено решение № 11232/09.07.2024 г. по адм. дело № 259/2024 г. по описа на АССГ като не са възприети изводите на първоинстанционния съд за нищожност на РА. Посочено е от касационния съд, че съгласно решението по тълк. дело № 2/2024 г. на Общото събрание на съдиите от Първа и Втора колегия на ВАС, не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция на НАП, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на НАП въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изр. първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 ЗНАП, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората /другата/ териториална дирекция.

Касационната инстанция е установила също, че решението на АССГ е постановено при неизяснена фактическа обстановка и липса на мотиви относно субективната компетентност на П. Г. А. - главен инспектор при ТД на НАП – В. Т., в качеството ѝ на създател на РА, действащ като възложител на ревизионното производство, който заменя Н. И. - началник сектор при ТД на НАП – В. Т. като първоначален възложител на ревизията. Указано е, че при новото разглеждане на делото следва да се извърши „цялостна преценка и събиране на доказателства относно основанията за изземване на компетентност по чл. 7, ал. 3 ДОПК, както и във връзка с наличие на компетентност съобразно заповеди по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК, чл. 12, ал. 6 ДОПК и чл. 10, ал. 9 ЗНАП“.

При тези указания, съдът, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на страните и разгледа събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Със заповед № З-ЦУ-1997/04.11.2022 г. на зам. изп. директор на НАП, действащ при оправомощаване със заповед № ЗЦУ-ОПР-22/22.08.2022 г. на изп. директора на НАП и по реда на чл. 12, ал. 6 ДОПК, Н. И. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - В.Т. е определена като орган по приходите, за който не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК.

С т. 10 от заповед № РД-01-864/04.11.2022 г. на директора на ТД на НАП – С. е наредено спрямо Н. И. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - В. Т., считано от 07.11.2022 г. да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК.

Със заповед № З-ЦУ-264/01.02.2023 г. на зам. изп. директор на НАП, действащ при оправомощаване със заповед № ЗЦУ-ОПР-22/22.08.2022 г. на изп. директора на НАП и по реда на чл. 10, ал. 9 ЗНАП, е наредено осъществяването на производства по данъчно-осигурителен контрол от екип на ТД на НАП – В. Т. по отношение на „ФЮЧЪР СТАНДАРТС“ ЕООД, за което е териториално компетентна ТД на НАП – С. на основание чл. 8 ДОПК /л. 19 и л. 23 – гръб/.

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221023000448-020-001/02.02.2023 г. /л. 25/, издадена от Н. И. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - В.Т., е възложено извършването в тримесечен срок на ревизия на „ФЮЧЪР СТАНДАРТС“ ЕООД /РЛ/ за установяване на задължения за корпоративен данък за 2021 г. и ДДС за периода от 01.11.2019 г. до 30.11.2020 г.

Ревизията е възложена на Р. Н. – гл. инспектор по приходите, в качеството ѝ на ръководител на ревизията, и на И. Б. - гл. инспектор по приходите, двете като органи по приходите при ТД на НАП - В.Т., посочени в заповед № 3-ЦУ-1997/04.11.2022 г. на зам. изп. директор на НАП, за които не се прилагат правилата на л. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК.

ЗВР е връчена на жалбоподателя по електронен път на 07.02.2023 г. /л. 27/.

Със заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ № Р-22221023000448-020-002/03.05.2023 г., издадена от органа възложил ревизията, при условията на чл. 113, ал. 3 ДОПК са изменени ревизираните периоди като са включени и задължения за корпоративен данък за 2022 г., както и ДДС за периода от 01.12.2022 г. до 28.02.2023 г. ЗИЗВР е връчена на РЛ по електронен път на 05.05.2023 г.

Със ЗИЗВР № Р-22221023000448-020-003/05.05.2023 г., издадена от органа възложил ревизията, е продължен срокът на ревизията при условията на чл. 114, ал. 2 ДОПК до 07.07.2023 г. Заповедта е връчена на РЛ по електронен път на 05.05.2023 г.

Със ЗИЗВР № Р-22221023000448-020-004/11.05.2023 г., издадена от органа възложил ревизията, при условията на чл. 113, ал. 3 ДОПК отново са изменени ревизираните периоди като са изключени задълженията за корпоративен данък за 2022 г., респ. предмет на ревизията остават задълженията за корпоративен данък за 2021 г., както и ДДС за периода от 01.11.2019 г. до 30.11.2023 г. и за периода от 01.12.2022 г. до 28.02.2023 г. ЗИЗВР е връчена на РЛ по електронен път на 11.05.2023 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221023000448-092-001/21.07.2023 г., подписан от ревизиращия екип. РД е връчен електронно на РЛ на 21.07.2023 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 ДОПК ревизираното лице е подало възражение срещу РД, което е прието за неоснователно.

Със заповед № 328/25.07.2023 г. на изп. директор на НАП е прекратено служебното правоотношение на органа възложил ревизията - Н. И. като началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - В. Т. /л. 30/.

Със заповед № 346/04.08.2023 г. на изп. директор на НАП и при условията на чл. 16 от Закона за държавния служител П. Г. А. е преназначена на длъжността началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - В. Т. до назначаване на титуляр, но за не повече от 6 месеца. Заповедта е връчена на А. на 08.08.2023 г. /л. 31/.

Със заповед № РД-01-735/11.08.2023 г. на директора на ТД на НАП – С. /л. 26/ е наредено спрямо П. Г. А. като изпълняваща длъжността началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - В. Т., считано от 15.08.2023 г. да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК.

С решение № Р-22221023000448-020-004/16.08.2023 г. на директора на ТД на НАП – С. и при условията на чл. 7, ал. 3 ДОПК, поради обективна и трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения са иззети правомощията на Н. И. като възлагащ орган по ревизията и същите са възложени на П. Г. А. /л. 17/.

Ревизията приключва с РА № Р-22221023000448-091-001/18.08.2023 г., издаден от П. Г. А., действаща като възложител на ревизията и от ръководителя на същата – Р. Н.. РА е връчен на РЛ на 18.08.2023 г.

Съгласно РА и РД, който е неразделна част от РА по арг. от чл. 120, ал. 2 ДОПК, спрямо РЛ, в относителната към предмета на настоящото производство част, са определени допълнителни задължения за ДДС за м.12.2022 г. в размер 5671,02 лв. след приспадане по реда на чл. 92, ал. 1, т. 2 ЗДДС на деклариран резултат за възстановяване от 4188,98 лв. по СД вх. № 22105015963/13.01.2023 г. /л. 42 гръб, 52 в първото дело № 259/2024 г. пред АССГ/.

С РА на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит

в размер 9860 лв. по фактури № 6360/16.12.2022 г. и № 6364/29.12.2022 г., издадени от „ЛИОН ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД. Определени са лихвените задължения към датата на издаване на РА в размер 401,67 лв. /стр. 7 РА/.

Фактура № 6360/16.12.2022 г. има за предмет на доставка „Наем на крипто телефони GSMK с ваучери за мобилна телефония“ с данъчна основа /ДО/ 29400 лв. и ДДС 5880 лв., а фактура № 6364/29.12.2022 г. – „Наем на телефони“ с ДО 19900 лв. и ДДС 3980 лв.

Установено е, че фактура № 6360/16.12.2022 г. е издадена по договор за наем от 13.06.2022 г., сключен между доставчика „ЛИОН ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД и РЛ, както и че в изпълнение на тази доставка са предадени на 24.06.2022 г. от доставчика на РЛ 10 бр. мобилни телефони GSMK G600i и 2 бр. стационарни телефона GSMK IP19 при срок на ползване /наем/ от 6 месеца. Стоките са върнати от РЛ на доставчика на 09.01.2023 г. Фактурата е осчетоводена, а на 30.12.2022 г. е направено плащане по нея от РЛ към доставчика.

Установено е, че фактура № 6364/29.12.2022 г. е издадена по договор за наем от 09.08.2022 г., сключен между доставчика „ЛИОН ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД и РЛ, както и че в изпълнение на тази доставка са предадени на 22.08.2022 г. от доставчика на РЛ 15 бр. мобилни телефони GSMK G600i при срок на ползване (наем) от 6 месеца. Стоките са върнати от РЛ на доставчика на 04.01.2023 г. Фактурата е осчетоводена, а на 30.12.2022 г. е направено плащане по нея от РЛ към доставчика.

В РА е прието, че доставките по тези фактури попадат в обхвата на чл. 70, ал. 1, т. 2 ЗДДС, тъй като РЛ не е декларирало последващи продажби, касаещи наетите от него устройства, но РЛ представя доказателства за предаване на 10.08.2022 г. за временно и безвъзмездно ползване на телефони GSMK G600i на „ВАНИНА - БГ“ ЕООД – 5 бр. и на С. Н. – 10 бр.

Отхвърлено е обяснението на РЛ, че същото е използвало за служебни цели наетите от „ЛИОН ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД, тъй като в периода на наема кадровата му обезпеченост се изчерпва с две трудово наети лица и едно - по граждански договор.

РЛ е обжалвало РА с жалба от 04.09.2023 г. Дружеството се защитава с твърдение, че „криптофоните“ са използвани само за целите на дейността му като „не са били предоставяни безвъзмездно никому, доколкото единствените им ползватели са контрагенти на предприятието ... и използването на сигурна връзка е наложено от спецификата на търговските взаимоотношения с тях.“. Отречено е наетите устройства да са предоставяни като рекламни материали, но се твърди, че е доказано „...използване на част от устройствата за последващи доставки“. Алтернативно се твърди, че „поне 30% от устройствата“ са използвани в дейността на дружеството чрез неговите служители и бизнес – партньор „Ванина БГ“ ЕООД.

РЛ представя приемо-предавателни протоколи, според които С. Н. предава на 16.08.2022 г., 17.08.2022 г. и 22.08.2022 г. на трети физически лица мобилни телефони GSMK G600i „временно и за тестване и маркетингово проучване“. Тези протоколи свидетелстват за предаване на описани със серийни номера устройства.

Същевременно по преписката е наличен приемо-предавателен протокол, че РЛ е получило на 22.08.2022 г. от доставчика „ЛИОН ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД /л. 99 – гръб/ всичките устройства, които С. Н. предава на 16.08.2022 г., 17.08.2022 г. и 22.08.2022 г. на третите лица, но който Н. е получил на 10.08.2022 г. от РЛ тези устройства, в качеството му на „комисионер“ /л. 104/ и с цел изпълнение на комисионен договор от 10.08.2022 г., който договор предполага сключване на сделки за „Предоставяне за временно и възмездно ползване...“ /виж. чл.1/ на устройствата. Договорът от 10.08.2022 г. не предвижда сключване на безвъзмездни сделки, които имат за предмет „временно“ предаване на устройства „за тестване и маркетингово проучване“ на трети лица.

По делото не са събрани доказателства за сключени от „комисионера“ възмездни сделки в полза на „доверителя“ в изпълнение на договора от 10.08.2022 г.

Представен е и Договор за заем за послужване от 10.08.2022 г., според който РЛ е предоставило на „Ванина БГ“ ЕООД „за временно и безвъзмездно ползване 5 бр...“ от процесните устройства. Съгласно чл. 3 от договора, заемателят е получил безвъзмездно устройствата „за нуждите на дейността му, както и да ги популяризира сред своите клиенти“. Не е спорно, че „Ванина БГ“ ЕООД е дружество, което обслужва счетоводно РЛ.

Същевременно по делото са събрани доказателства, че РЛ е получило на 22.08.2022 г. от доставчика „ЛИОН ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД /л. 99 – гръб/ всичките пет устройства, които според протокол от 10.08.2022 г. /л.106 – гръб/ са предадени от РЛ на „Ванина БГ“ ЕООД в изпълнение на договора за послужване.

С решение № 1590/10.11.2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – С. е потвърден РА в частта му за установените задължения за ДДС за м.12.2022 г., ведно с лихвите.

Ответникът е приел за надлежно мотивирани изводите в РА, че доставките по спорните фактури не са използвани за целите на икономическата дейност на РЛ, респ. че са били предназначени за безвъзмездни доставки.

Възраженията на РЛ са отхвърлени при позоваване на обективно невъзможно предаване от негова страна преди 22.08.2022 г. на комисионера С. Н. и заемателят „Ванина БГ“ ЕООД на устройства, които самото РЛ е получило от своя доставчик „ЛИОН ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД на 22.08.2022 г.

Прието е, че приемо-предавателните протоколи, свидетелстващи за последващо предаване на устройства към трети лица, са създадени единствено с цел неправомерно упражняване право на приспадане на данъчен кредит, респ. че не отразяват действително настъпили обстоятелства.

По делото не са спорни изчисленията на стойностите, при които е издаден РА, както и формирането на размера на лихвените задължения на основание чл. 175 ДОПК и във връзка с чл. 1 ЗЛДТДПДВ спрямо установените данъчни задължения за м.12.2022 г.

По делото е назначена и приета ССЧЕ, като по поставените въпроси нещата лице сочи, че в представените справка-декларация по ЗДДС и дневници за продажби на „ЛИОН ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД се установява, че по процесните доставки на мобилни устройства е начислен ДДС, деклариран за данъчен период 12/2022 г.; от съдържанието на дневника за покупки и справка-декларацията по ЗДДС на жалбоподателя се установявало, че процесните фактури са включени при формиране на резултата за съответния данъчен период, като е отчетен резултат „ДДС за възстановяване“, поради което не било възникнало задължение за внасяне на данъка в държавния бюджет; от представеното писмо от „ЛИОН ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД се установявало, че за релевантния период не са извършвани проверки по ЗДДС от страна на органите на приходната администрация, поради което липсват данни за констатации във връзка с начисляването на данъка по процесните доставки; от представените писмени обяснения и счетоводни регистри на „ЛИОН ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД се установявало, че дружеството е извършвало и други доставки с аналогичен предмет към трети лица, които са документирани чрез издаване на фактури съгласно приложимите нормативни изисквания, като не са налице данни за извършени проверки от органите на приходната администрация по тези доставки; от приложените по делото договори, приемо-предавателни протоколи и счетоводни регистри за продажби на жалбоподателя се установявало, че в периода на ползване на криптиращите мобилни устройства жалбоподателят е реализирал облагаеми доставки по отделните данъчни периоди; от представените първични, счетоводни документи /фактури/ и хронологичния регистър на счетоводна сметка 401 на „ВАНИНА-БГ“ ЕООД се установявало, че доставката на счетоводни услуги е облагаема, върху нея е начислен ДДС и съответните задължения са изцяло погасени от

страна на жалбоподателя.

Съдът при условията на чл. 202 ГПК приема даденото заключение от вещото лице, доколкото същото отговаря на поставените задачи и не противоречи на събраните по делото доказателства. Въз основа на така установената фактическа обстановка, Административен съд София - град, I отделение, 4 състав, формира следните правни изводи:

При извършване на задължителната проверка по чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. ЗВР и последващите ЗИЗВР са издадени от компетентен орган по см. на чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК във вр. с чл. 12, ал. 6 и чл. 114, ал. 2, чл. 34, ал. 3 и чл. 35 ДОПК.

С Тълкувателно решение №3/26.06.2025 г. на ОСС на I и II колегия на ВАС е прието, че не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една ТД на НАП, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга ТД на НАП въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 ЗНАП, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората /другата/ териториална дирекция.

Настоящата ревизия е възложена и проведена при разгледаната с тълкувателното решение хипотеза, поради което съдът следва да приеме, че обжалвания РА не е нищожен.

Промяната в хода на ревизията на първоначалния възложител на ревизията, настъпила след и по повод прекратяване на служебното правоотношение на Н. И. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - В.Т., е съответна на изискванията на чл. 7, ал. 3 ДОПК. Доколкото със заповед № 328/25.07.2023 г. на изп. директор на НАП е прекратено служебното правоотношение на органа възложил ревизията - Н. И. като началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - В.Т., то е налице доказана обективна невъзможност за участието ѝ в ревизионното производство, поради отпадане на компетентността ѝ. Следователно изземването с решение № Р-22221023000448-020-004/16.08.2023 г. на директора на ТД на НАП – С. на правомощията на първоначалния възложител на ревизията и възлагането им на П. Г. А., преназначена към 08.08.2023 г. на длъжността началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - В.Т. със заповед № 346/04.08.2023 г. на изп. директор на НАП, е съответно на изискванията на закона.

Както Н. И., така и П. Г. А. са органи по приходите при ТД на НАП - В.Т., които са определени като такива, за които не се прилагат правилата на чл. 8 ДОПК, съгласно заповед № 3-ЦУ-1997/04.11.2022 г. на зам. изп. директор на НАП. Функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК по отношение на Н. И., считано от 07.11.2022 г., са надлежно доказани с т. 10 от заповед № РД-01-864/04.11.2022 г. на директора на ТД на НАП – С., а по отношение на П. Г. А. - считано от 15.08.2023 г. със заповед № РД-01-735/11.08.2023 г. на директора на ТД на НАП – С..

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че към датата на възлагане на ревизията не е посочен като субект, подлежащ на проверка при условията на изключение по см. на чл. 10, ал. 9 ЗНАП. Със заповед № 3-ЦУ-264/01.02.2023 г. на зам.-изпълнителния директор на НАП изрично е наредено осъществяването на производства по данъчно-осигурителен контрол от екип на ТД на НАП – В. Т. по отношение на „ФЮЧЪР СТАНДАРТС“ ЕООД, за което е териториално компетентна ТД на НАП – С. на основание чл. 8 ДОПК. ЗВР № Р-22221023000448-020-001/02.02.2023 г. като последващо процесуално действие е в съответствие с наложеното ревизионно изключение.

Всички заповеди, издадени в хода на ревизията, РД, РА и РАПРА са издадени като електронни документи, подписани с електронни подписи от посочените като техни издатели органи по приходите с квалифицирани електронни подписи по чл. 13, ал. 3 ЗЕДЕУУ, приравнени на

саморъчни съгласно изричното указание на чл. 13, ал. 4 ЗЕДЕУУ, като документите са подписани в срока на действие на удостоверението, т. е. ревизията е редовно възложена и проведена, а РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 ДОПК. Валидността на подписите не е оспорвана в хода на делото.

В ревизионния акт, към който неразделна част по арг. от чл. 120, ал. 2 ДОПК е РД, са посочени фактическите и правни основания, въз основа на които е издаден. Ревизиращите орган са извършил анализ на доказателствата, относими към отговорността на РЛ за ДДС за м. 12.2022 г. Възраженията на жалбоподателя за немотивираност на РА и нарушение на чл. 120, ал. 1, т. 5 ДПОК са неоснователни. Налице са ясни, разбираеми и последователни фактически позовавания спрямо изразената разпоредителна воля на органите по приходите.

В производството по издаването на атакувания ревизионен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосноват незаконосъобразността на процесния акт, поради нарушено право на участие и защита на РЛ. Ревизираното лице е надлежно уведомено за ревизията и промените в нейните условия и на същото е предоставена възможност да представи писмени обяснения, както и доказателства за обстоятелствата, подлежащи на установяване в ревизионното производство.

Относно материалната законосъобразност на РА, в обжалваната му част, съдът намира жалбата за неоснователна.

Ответникът правилно е изследвал отговорността на РЛ спрямо приложимата към случая разпоредба на чл. 70, ал. 1, т. 2 ЗДДС, според която правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или по-общо за дейности, различни от икономическата дейност на лицето.

Съдът напълно споделя становището на ответника за обосноваване на изводите в РА, че с оглед броя на заетите в дейността на РЛ общо три лица е очевидно неправдоподобно обяснението, че наетите за 6 месеца общо 27 бр. „криптофона“ от „ЛИОН ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД имат за цел обезпечаване на „криптирана връзка“ при комуникацията на тези три лица с партньори на РЛ. По делото няма доказателства, които да удостоверяват защитното твърдение на жалбоподателя, че „за част от дейността си дружеството се налага да прилага специални протоколи за сигурност“, изискващи криптирана мобилна връзка в периода на наемане на устройствата, респ. за количествената им необходимост. Наред с изложеното, следва да се посочи, че липсват и доказателства за разпределение или условия за ползване на устройствата от заетите лица в дейността на РЛ.

В съответствие с доказателствата по делото е и изводът на ответника за недоказано реално последващо предаване от РЛ на наетите устройства към негови партньори, изчерпващи се с комисионера С. Н. и заемателя „Ванина БГ“ ЕООД. Установява се, че наетите по фактура № 6364/29.12.2022 г. 15 бр. мобилни устройства са предадени от доставчика „ЛИОН ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД към РЛ на 22.08.2022 г., но същевременно се представят протоколи за предаване на същите тези устройства от РЛ към неговите партньори 12 дни по – рано, а именно на 10.08.2022 г. В този смисъл и доколкото няма други доказателства, които да удостоверяват получаване на устройствата от партньорите на РЛ към 10.08.2022 г., респ. реалното получаване на доставката от „ЛИОН ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД към 10.08.2022 г. от РЛ, то следва да бъде кредитиран изводът на ответника, че РЛ не е предавало наетите устройства по фактура № 6364/29.12.2022 г. към трети лица.

Същевременно, наетите по фактура № 6360/16.12.2022 г. 10 бр. мобилни телефони GSMK G600i и 2 бр. стационарни телефона GSMK IP19 са предадени на 24.06.2022 г. от доставчика на РЛ, но за

същите няма данни да са използвани по някакъв начин в дейността на РЛ.

В този смисъл, съдът намира за доказано, че наетите устройства по двете фактури не са използвани за икономическата дейност на РЛ, поради което и правилно на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 ЗДДС е отказано приспадане на данъчен кредит по тези доставки.

В заключение, съдът намира за опровергано от представения по делото Договор за заем за послужване от 10.08.2022 г., възражението в жалбата, че част от наетите устройства са предоставени на „Ванина БГ“ ЕООД с цел защита на „чувствителни въпроси, засягащи финансовото състояние на дружеството“. Съгласно чл. 3 от Договора, заемателят е получил безвъзмездно устройствата „за нуждите на дейността му, както и да ги популяризира сред своите клиенти“, поради което самият предмет на договора опровергава тезата за предаване на устройствата, което да е обосновано с „нужди“, свързани с дейността на РЛ.

Що се касае до сключеният между РЛ и С. Н. комисионен договор от 10.08.2022 г., следва да се посочи, че той има за предмет сключване на сделки за „Предоставяне за временно и възмездно ползване...“ на устройствата, поради което същият по никакъв начин не може да легитимира като дейности, свързани с икономическата дейност на РЛ, предоставянето безвъзмездно на процесните устройства „временно и за тестване и маркетингово проучване“ на трети лица.

Следователно и противно на изложеното в жалбата, че наетите устройства не са били предоставяни „безвъзмездно никому“, следва да се приеме, че ако устройствата действително са били предавани на партньорите на РЛ „Ванина БГ“ ЕООД и С. Н., респ. на трети лица, то това е било безвъзмездно.

При тези съображения следва да бъдат потвърдени като законосъобразни установените допълнителни задължения за ДДС за м. 12.2022 г. и безспорните като основание и изчисления лихвени задължения към тях. На основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето и четвърто ДОПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, чл. 11, ал. 1 ЗВЕРБ и чл. 226, ал. 3 АПК във вр. § 2 ДР на ДОПК в полза на НАП следва да се определи юрисконсултско възнаграждение в общ размер 300 евро за всяко от делата – две инстанции / три дела, за всяко по 100 евро, при което съдът отчита, че делото е обичайно по своята сложност и материалния му интерес, съобразно дължимия за внасяне ДДС и лихви за процесния период, е 6 072,69 лв. към датата на издаване на РА, в обжалваната му част, както и сумата 51,72 евро – държавна такса за образуването на съдебно производство пред ВАС.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161 ДОПК вр. чл. 226, ал. 3 АПК и § 2 ДР ДОПК Административен съд София-град, I отделение, 4 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ФЮЧЪР СТАНДАРТС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу ревизионен акт № Р-22221023000448-091-001/18.08.2023 г., издаден от органи по приходите към ТД на НАП - В. Т., потвърден с решение № 1590/10.11.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., в частта за установените допълнителни задължения за внасяне на ДДС и лихва за м.12.2022 г.

ОСЪЖДА „ФЮЧЪР СТАНДАРТС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите сумата в размер 351,72 евро /триста петдесет и едно евро и 72 евроцента/,

представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение по адм. дело № 12833/2025 г. на Административен съд София – град, адм. дело № 8149/2024 г. на Върховния административен съд и адм. д. № 259/2024 г. на Административен съд София – град.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав Върховния административен съд на Република България в 14 -дневен срок от съобщаването му на страните. Препис на решението да се изпрати на страните по реда на чл. 138, ал. 3 АПК.

СЪДИЯ: